

חַתּוּת לַשַּׁבָּת קוּדֵשׁ פְּרָשִׁית בְּשִׁלַּח שַׁבַּת שִׁירָה י"ז שַׁבָּט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רַשׁ"י

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְלוֹנְנוּ שׁוֹב, בְּפַעַם הַזֶּה הִתְלוֹנְנָה הַיְתָה שְׁאִין מִיָּם. מֹשֶׁה הִכָּה אֶת הַסֵּלַע וּמִיָּם יֵצְאוּ. עֲמַלְק
תִּקַּף אֶת הַיְהוּדִים, וְהֵם נִלְחָמוּ נִגְדּוֹ וְנִצְחוּ. אִף פַּעַם לֹא נִשְׁכַּח אֶת מַה שְׁעֲמַלְק עָשָׂה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ לְמִקּוֹם אַחֵר, שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ מִיָּם וְהִתְלוֹנְנוּ שׁוֹב (מִלְבָּד שַׁבָּט לְוִי)! מֹשֶׁה כָּבַד הָיָה
מִתְסַכֵּל מֵהֵם. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהַכּוֹת אֶת הַסֵּלַע בְּמַקְלוֹ, וּמִיָּם יֵצְאוּ לֶצֶאֱת מִמֶּנּוּ. מֹשֶׁה עָשָׂה כִּן וְהַמַּיִם
אָבְו יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ.

הַיְתוּת שֶׁה' רָאָה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֵאָמְנוּ שֶׁהוּא דוֹאֵג לָהֶם בְּכָל עֵת, ה' גָּרַם לָעַם הָעֲמַלְקִי לְהִתְמַלֵּא
בְּחִצְפָּה וּלְהִלָּחֵם נֶגְדַּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

מְרִבִּית הָעַם הָיָה בְּתוֹךְ עַנְנֵי הַכְּבוֹד, וְלָכֵן הָיָה בְּטוֹחִים, אֲבָל הָיָה כַּמָּה יְהוּדִים שְׁעֲבָרוּ עֲבֹרוֹת וְלָכֵן הָיָה
מַחוּץ לְעַנְו.

מֹשֶׁה אָמַר לְהוֹשִׁיעַ (שְׁמֹאֲחֵר יוֹתֵר שְׁנָה שְׁמוֹ לִיהוֹשִׁיעַ) שֶׁהֵם צְרִיכִים לְהִלָּחֵם נֶגְדַּ עֲמַלְק, לְמִרְוֹת שָׂרֵב
הָעַם הָיָה בְּמִקּוֹם בְּטוֹחַ.

הוֹשִׁיעַ בָּחַר חִיָּלִים כְּדִי לְהִלָּחֵם, וּמֹשֶׁה (יַחַד עִם אֶהֱרֹן וְחֹוֹר) עָלוּ לְמַעְלָה לְרֹאשׁ הַגִּבְעָה כְּדִי לְהִתְפַּלֵּל.
בְּכָל פַּעַם שְׁמֹשֶׁה הָרִים אֶת יָדָיו לְהַזְכִּיר לְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְפַּלֵּל לָה', בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצְלוּ. כִּשְׁהוּא שָׁכַח
לְהִתְפַּלֵּל לָה', עֲמַלְק נִצַּח.

הַיְתוּת וּמֹשֶׁה הָיָה צְרִיךְ לְהִלָּחֵם בְּעַצְמוֹ, ה' לֹא נָתַן לְמֹשֶׁה כַּח לְהַחֲזִיק אֶת יָדָיו לְמִשְׁוֹ זְמַן רַב. לָכֵן
אֶהֱרֹן וְחֹוֹר נָתְנוּ לְמֹשֶׁה אֶבְו לְשַׁבַּת עָלֶיהָ וְהַחֲזִיקוּ אֶת יָדָיו לְמַעְלָה. מֹשֶׁה לֹא נָתַן לְשִׁמְשׁ לְשַׁקֵּעַ עַד שֶׁבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נִצְחוּ בְּמִלְחָמָה!

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לֹא לְהַרוֹג עַדִּין אֶת כָּל אֲנָשֵׁי עֲמַלְק. עָלֶיךָ לְכַתֵּב בְּתוֹרָה שִׁישׁ לְזַכֵּר אֶת מַה שְׁעֲמַלְק
עָשָׂה וּבִקְשָׁהֶם הַיְהוּדִי יְבוֹאוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם צְרִיכִים לְהַרוֹג כָּל אֶחָד מֵעֲמַלְק.

תהלים / יום י"ז לחדש פרקים פ"ג- פ"ז

החל מיום הולדת ה-70 של הרבי, חסידים חברו נגון לכל פרק חדש שהחלו לומר ביום הולדתו של הרבי. בחלק התהלים היומי ישנו נגון (ואפילו יותר מאחד) לכל פרק. האם אתם מכירים אותם?

בפרק ע"ד, הנגון הוא "יִלְכוּ מַחִיל אֶל חֵיל יִרְאֶה אֶל אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן" הכוונה היא שאנשים שבוטחים בה' הולכים מחיל אל חיל, מעליה לעליה, והם הבאים לפני ה' בירושלים.

הרבי אומר ש"יִלְכוּ מַחִיל אֶל חֵיל", בשאנו מתקדמים ומתנהגים טוב יותר מאשר קדם, זה גורם לכך ש"יִרְאֶה אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן", שנוכל ללכת לבית המקדש. בשממשיכים ומשתדלים להיות טובים יותר מדי יום ביומו ומדי שעה, זה יביא את משיח!

בחסידות נאמר שישנה חיות חדשה מה' שיוצרת לעולם, לא רק בכל יום, אלא בכל שעה. כשהחיות נכנסת אנו מקבלים הזדמנויות לגדול בקיום המצוות שלנו. אנו צריכים לדאוג לנצל את הכוח הזה לעשות עוד ועוד...

(ראה יחידות בר/ בת מצוה כ"ו ניסן ה'תנש"א)

תניא / לקויטי אמרים פרק כ"ב (י"ז שבט שנה מעוברת)

אתמול למדנו, שלמרות שכל העולם הוא חלק מה', והוא איננו נפרד חס ושלוש על ידי "הדבור" של ה' שבורא אותנו, עדין, ה' רצה שנגיש כאלו העולם נפרד. באופן כזה, עבודת ה' שלנו נעשית מיחדת. היום, האדמו"ר הזקן אומר לנו, איך ה' עושה שהעולם יחוש כאלו הוא נפרד מה': בגלל שה' מסתיר את עצמו. בקבלה ובחסידות זה מכונה – **צמצומים**.

ה' יכול כל כך להסתיר את עצמו, עד כדי כך שיכול להוצר מצב שמשהו כמו עבודה זרה, יכול להיות. בגלל שלכל דבר יש חיות מה', שאם לא כן, הוא לא היה קיים. אבל ה' יכול לגרם לחיות להגיע בדרך נסתרת, כל כך נסתרת, שהעבודה זרה לא יודעת אפלו מהיכן מגיעה החיות שלה.

(פרעה אמר: "לי יאורי ואני עשיתני" – אני עשיתי את עצמי! כיון שהוא קבל חיות מה' בצורה מאד נסתרת, כל כך נסתרת, שהוא לא ידע מהיכן מגיעה החיות הזו עד כדי כך, שחשב שהיא מגיעה מעצמו).

מה אתם חושבים כשאתם שומעים את המלים "עבודה זרה"? האם אתם מדמינים מישהו שמשתחוה לאיזה אבן או פסל? היום בתניא, האדמו"ר הזקן מלמד אותנו למה באמת הכוונה "עבודה זרה".

ה' נותן חיות לכל העולם מדי שניה, והכל זה ה'.

ה' רצה שהעולם יחוש שהוא כאלו נפרד מה', כדי שלאדם תהיה יכולת בחירה- לעשות משהו לעצמו או לעשות משהו לה'. באופן הזה ה' יכול לתת לנו שכר על המאמץ שלנו לבחור בדרך הנכונה.

עבודה זרה זה, כשהאדם חושב שהעולם באמת נפרד מה', שיש משהו שהוא לא חלק מה' חס ושלוש יהודי צריך לדעת שה' רק עשה שנגיש אחרת עבור העבודה שלנו, אבל אנחנו צריכים לדעת שזה לא כך באמת!

אם מישהו מאמין שה' ברא את העולם, אבל חושב שעכשו הוא נפרד מה', עבור יהודי זה עדין נקרא "עבודה זרה".

ישנם גויים שמאמינים שה' ברא את העולם, אבל יש לו "שתפים" שעוזרים לו. זה נקרא "שתוף". עבור נפש של גוי, זה בסדר לחשב כך, היות והנשמה שלהם מגיעה ממקום אחר בשמים שבו אחדות

ה' אינה מרגשת. אבל הנשמה של היהודי מגיעה ממקום שבו כן מרגש שרק ה' הוא היחיד, כך שמצופה מיהודי לדעת את האמת. (דרך אגב, מאמר "באתי לגני" של השנה, מדבר בדיוק על זה!). זו הסבה שחכמים אומרים שמי שיש לו גאווה הוא כאלו עובד עבודה זרה. בגלל שבעל גאווה אומר שהוא חשוב, שחס ושלום עוד משהו חשוב חוץ מה'.

היום יום / י"ז שבט

בשנה בה נכתב ה"היום יום", התאריך הזה חל בשבת שירה, לכן הרבי כותב כמה מהמנהגים הנהוגים ביום זה.

מנהג אחד הוא שבמהלך קריאת שירת הים – "אז ישיר" עומדים. הרבי מוסיף ומציין מהי ההפטרה על פי מנהגנו וכן שלפי המנהג אוכלים דיסה שחורה.

ישנו מאמר של האדמו"ר הזקן בלקוטי תורה (נקרא ראו כי ה') אותו חזר הצמח צדק באחת השנים על פרשת בשלח. אחר כך, הוא ספר לרבי המהר"ש את כל ההיסטוריה של המאמר הזה.

האדמו"ר הזקן שמע פעם מאמר על פרשת בשלח מהרב המגיד ממעזריטש. לאחר מכן, קרא המגיד לאדמו"ר הזקן ואמר לו שהוא שמע את המאמר הזה מהבעל שם טוב שלוש פעמים, פעם אחת בחיי הבעל שם טוב, פעם נוספת אחרי שנפטר (עם הסבר נוסף) והוא שמע זאת ממנו כעת בפעם השלישית לפני שאמר אותו לאדמו"ר הזקן (תשע שנים אחר הסתלקות הבעל שם טוב).

שלושים ויש שנים מאחר יותר, האדמו"ר הזקן אמר את המאמר הזה בעצמו, המתחיל במלים "ראו כי ה'".

ואז קרא לצמח צדק וספר לו את תולדות המאמר.

ארבעים ויש שנים מאחר יותר, האדמו"ר הצמח צדק אמר את המאמר (כפי שנדפס בלקוטי תורה) ואז ספר לרבי המהר"ש את הספור...

הוא אמר לו: היום, הבעל שם טוב, המגיד והאדמו"ר הזקן התגלו אלי וכל אחד מהם אמר את המאמר בדרכו. "כמה שעות מאחר יותר הצמח צדק קרא שוב לרבי המהר"ש ואמר לו את ההסבר שלו על המאמר.

אחד הדברים עליהם מדבר במאמר הוא כמה נחת יש לנשמה בגן עדן. תארו לכם את המאכלים הטעימים ביותר, הכסאות הנוחים ביותר, הנוף היפה ביותר, המוזיקה הנעימה ביותר, הבגדים הכי מפארים והספרים הכי שונים. עכשו דמינו לכם שיש לכם את זה למשך אלף שנים, כל זה לא משתנה אפילו לשנה אחת של טוב שהנשמה מרגישה בגן עדן. ואנו יכולים ליצור את ההרגשה הזו בגן עדן על ידי קיום מצוות בעולם הזה.

אם אנו עסוקים בקיום מצוות במשך השבוע, כששבת מגיעה, אנו יכולים לחוש מעט מהטעם של התענוג הרוחני, על ידי המצוות שקיימנו במהלך השבוע. בדיוק כמו שבשבת אנו נהנים מהמאכלים והבית הנקי, הבגדים היפים וכל מה שהכנו וטרחנו לכבוד שבת במשך השבוע.

ספר המצוות / מצות עשה רל"ו

היום לומדים שוב את מצות עשה רל"ו, אותה מצוה שלמדנו אתמול.

אם אדם הזיק לאדם אחר, הוא צריך לשלם לו כדי לפצות על מה שעשה. עליו לשלם לו על חמשה סוגי נזק להם גרם: עבור החלק הנזוק, עבור הפאב, עבור דמי הרופא, עבור ימי העבודה שהחסיר

רמב"ם / הלכות שכנים פרקים י', י"א, י"ב

ברמב"ם היום לומדים עוד הלכות ביצד להיות שכנים טובים

פרק י'- מדבר על הזהירות הנדרשת שלא להפריע לאנשים אחרים בעיר. אסור לבנות משהו שיש לו ריח לא נעים קרוב לעיר, כיון שכל אנשי העיר יוכלו להריח.

פרק י"א- מלמד שלא להפריע לאנשים שגרים קרוב אלינו בדברים שיש להם ריח לא נעים או רעש. ומה קורה אם אדם כבר בנה כזה דבר. האם יש להפסיק להשתמש בו?

פרק י"ב- מלמד את ההלכות של בר מצרא: אם אדם רוצה למכור את שדהו, קודם כל עליו להציע את השדה לשכן כיון שיהיה לו קל ביותר להשתמש בו.

הידעתם שהמלאכים התוכחו על כך שהם "בר מצרא" כפי שר' רצה לתת את התורה לעם ישראל? הם אמרו שהתורה היא משמים, והם נמצאים בשמים ולכן הם "השכנים" של התורה, וה' צריך להציע להם אותה לפני שמציע למישהו אחר.

ברמב"ם מחר נלמד עוד הלכות שבהם השתמש משה רבנו כדי להסביר להם שהתורה באמת שיכת לעם ישראל החיים כאן בעולם הזה הגשמי.

זרכי החסידות / התנהגות ראוייה לזולת

מורה פעם כתבה מכתב לרבי על התלמידים בכיתתה. היא ספרה לרבי שישנם ילדים שאינם מתנהגים יפה אחד כלפי השני ואומרים דברים לא יפים.

הנה מה שהרבי הורה לה לעשות: המורה צריכה להסביר לכיתה עד כמה כל יהודי מיוחד בעיני ה'. הבעל שם טוב אומר שה' אוהב כל יהודי אפילו יותר ממה שהורים אוהבים את בנם יחידם, שנולד להם לעת זקנתם, כאשר חשבו שלא יהיו להם ילדים. ההורים האלו אוהבים את ילדם מאד מאד, אולם ה' אוהב כל יהודי ויהודי אפילו יותר.

בנוסף ילדים צריכים לדעת שה' רואה ושומע כל מה שקורה. ה' מתייחס למה שאנשים אומרים על ולילדיו היקרים.

בודאי נקפיד שלא לומר שום דבר לא ראוי על הנסיון בשעה שהמלך עומד שם. כך גם יש להקפיד ולהזהר איך מדברים ליהודי אחר, בגלל שה' נצב שם ומשגיח.

הרבי הוסיף שבמובן המורה יכולה להסביר זאת בדרכה, אבל ישנו דבר חשוב לעשות: יהיה יעיל יותר אם יהיה שלט בפתח שיזכיר לתלמידים לחשב לפני שמדברים, היות וה' משגיח ומאזין.

(ראו אגרות קודש, י"ט שבט תשכ"א)

תפלה / שים שלום (חלק א')

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

אחרי שהקריבו את הקרבנות היומיים, הכהנים היו מברכים את עם ישראל. לכן בסיום "קרבן" = תפילת שמונה עשרה החזן אומר ברכת כהנים.

הַבְּרָכָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּשִׁמוֹנָה עָשָׂר מְדַבֶּרֶת עַל הַבְּרָכָה הַחֲשׂוֹבָה בְּיוֹתֵר אוֹתָהּ מְבָרְכִים הַכֹּהֲנִים אֶת
עַם יִשְׂרָאֵל, בְּרַכַּת הַשְּׁלוֹם.

לְכֹן הַבְּרָכָה מִתְחִילָה בְּמִלִּים "שֵׁים שְׁלוֹם". אַחֲרֵי שְׁמֵבִקְשִׁים מָה' אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת בְּתַפְלַת שְׁמוֹנָה
עָשָׂר, מְבַקְשִׁים מָה' שְׁנוֹכַל לְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת.

הֵן מִתְאַפְּשׁוֹת רַק כְּאֶשֶׁר יֵשׁ שְׁלוֹם- לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֹא
הַשְּׁלוֹם!

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / הַמְּטָרָה שֶׁל הַכֹּל

מְקַדֵּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֶהוּבָה מֵרַת מְרִים צִימְעַל בֵּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

בְּתַחֲלַת הַחֲמֵשׁ בְּפָרָשַׁת בְּרֵאשִׁית נֹאמַר וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם".

חַז"ל אוֹמְרִים שְׁרוּחַ ה' עָלֶיהָ מְדַבֵּר בְּפִסּוּק זֶה רוּחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

מִתְחִילַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, ה' רָצָה שֶׁהָעוֹלָם תִּמְיֵד יָדַע וְיִרְגֵּשׁ אֶת מְטָרְתּוֹ – הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי
מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ. i